

ହରିୟାଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ବିଦ୍ୟାଧର

ମାର୍ଚ୍ଚ 1, 2002 ତାରିଖ

[ଆର୍. ପି. ସେଠୀ ଏବଂ କେ. ଜି. ବାଳକୃଷ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବୃନ୍ଦ]

ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 — ଧାରା 18 ଓ 50 —
ତଦନ୍ତରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା — ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖରୁ ଅଫିମ ଜବତ —
ତଲାଶି ସମୟରେ ରାଜପତ୍ରିତ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତଲାଶି
କରାଇବାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ
— ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ଅଫିମରୁ ନମୁନା ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଲେ —
ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କଲେ — ଥାନା ଅଧିକାରୀ ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରି
ନମୁନା ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଲେ — ନମୁନାଗୁଡ଼ିକୁ ରାସାୟନିକ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ
ପଠାଯାଇଲା ଏବଂ ବିଚରଣୀ ଆଧାରରେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦାଖଲ ହେଲା —
ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୋହରକୁ ନେଇ ହେରଫେର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କଲେ — ଆରକ୍ଷୀ
ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଓ ଥାନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜବାବଦ୍ଧୀ — ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛିକୁ
ନେଇ ହେରଫେର ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜେରା ହୋଇନଥିଲା — ବିଚରଣୀ
ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ — ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି
ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ବାତିଲ କଲେ — ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି କୌଣସି ହେରଫେର
ହୋଇନଥିବା ପ୍ରମାଣିତ — ତେଣୁ ତଦନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା
ନାହିଁ — ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକୁ କରି ନିଆଯାଇଛି — ବିଚରଣୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି
ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ।

ସନ୍ଦେହର ଆଧାରରେ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ କିଛି ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କୁ ନେଇ କିଛି ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ତଲାଶି କରି ପ୍ରାୟ 2.250 କିଲୋଗ୍ରାମ ଅଫିମ ଜବତ କଲେ। ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ଚାହାନ୍ତି, ତେବେ ତଲାଶିକୁ ରାଜପତ୍ରିତ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଇପାରିବ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ଅଫିମରୁ ଏକ ନମୁନା ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଲେ। ପରେ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଉକ୍ତ ଅଫିମର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ତାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଇଟି ପୁଡିଆ ସହିତ ଥାନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଲା। ଥାନା ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଓ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରି ମାମଲା ସମ୍ପର୍କିତ ଓ ନମୁନାକୁ ଯାଞ୍ଚ କଲେ ଏବଂ ନମୁନା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଦୁଇଟି ପୁଡିଆ ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଲେ। ତାହା ପରେ ଅଫିମର ନମୁନାକୁ ରାସାୟନିକ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପଠାଗଲା ଏବଂ ବିବରଣୀ ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦାଖଲ ହେଲା। ନମୁନା ଥିବା ପୁଡିଆରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହରକୁ ନେଇ କୁ ନେଇ କିଛି ହେରଫେର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ ଯେ ମୋହରକୁ ନେଇ ହେରଫେର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିକାରଣରୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ସୁବିଧା ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଖଲାସ କରିଦେଲା । ଏହିପରି ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି।

ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦେଲା ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ଅଫିମ ନମୁନା ଥିବା ପୁଡିଆ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି କୌଣସି ହେରଫେର ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଗପତ୍ରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ।

ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ —

1.1. ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ନମୁନା ପୁଡ଼ିଆ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳିଥିଲା, କାରଣ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଏହା କହିନଥିଲେ ଯେ ନମୁନା ପୁଡ଼ିଆ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାରେ ନୂତନ ମୋହର ଲଗାଯାଇଥିଲା। ତଦୁପରି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଦ୍ଵାରା ଆନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜେରା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ଯେ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଲଗାଇଥିବା ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି କୌଣସି ହେରଫେର ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ, ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି ହେରଫେର ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜେରା ହୋଇନଥିଲା । ସେ କେବଳ ଏତିକି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ ଓ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ନମୁନା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖରୁ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଫିମ ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ ।

1.2. ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ସଫଳତାର କୁ ନେଇ କିଛି ପ୍ରମାଣ କରିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖରୁ 2 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓ 250 ଗ୍ରାମ ଅଫିମ ଜବତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ତଦନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ନଥିଲା। ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହରକୁ ନେଇ ହେରଫେର ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହିକାରଣରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ସୁବିଧା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେଥିରୁ କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନଥିଲା, କାରଣ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1893 ର 1996।

17.4.96 ତାରିଖର ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 366-SB/95ର ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିବକ୍ତାମାନେ — ଜେ.ପି. ଧଣ୍ଡା, ଧ୍ୟାନ ସିଂହ ନାଗର, କେ.ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜ ରାଣୀ ଧଣ୍ଡା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ — ବିଶାଳ ମାଲିକ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଆର୍.ସି. କୋହଲି।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ କେ.ଜି. ବାଳକୃଷ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

ଏହି ଆବେଦନଟି ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଓ ଆଦେଶକୁ ଆପଣି କରାଯାଇଛି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତା ବିଦ୍ୟା ଧରଙ୍କୁ ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 18 ଅନୁସାରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଶ ବର୍ଷ ମିଆଦର କଠୋର କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 1,00,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜରିମାନା ଦେବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଅତିରିକ୍ତ ଏକ ବର୍ଷ କଠୋର କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ମାମଲାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏହିପରି ଅଟେ।

4.12.1992 ତାରିଖରେ, ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର କିଛି ପୋଲିସ୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଗାଡ଼ିରେ ସଙ୍ଗଞ୍ଚନ ଗ୍ରାମ ଦିଗକୁ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଗ୍ରାମ ପକ୍ଷରୁ ବସ୍ ଷ୍ଟେସନ

ଦିଗକୁ ଆସୁଥିଲେ। ପୋଲିସ ଦଳକୁ ଦେଖି ଉତ୍ତରଦାତା ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଏହା ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ପୋଲିସ ଦଳ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ତଲାଶି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଲା ଯେ ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ତଲାଶି ରାଜପତ୍ରିତ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଇପାରିବ। କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ତଲାଶିକୁ ରାଜପତ୍ରିତ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଏହାକୁ ଏକ ବିବୃତି ରୂପେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ଇଏକ୍ସ . ପିଜି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା। ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତଲାଶି କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଗରୁ ଏକ ଟିଶ ମିଳିଲା । ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ 2 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓ 250 ଗ୍ରାମ ଅଫିମ ଥିବା ପାଇଁ ଦେଖାଗଲା । ଅଫିମରୁ ଏକ ନମୁନା ନିଆଯାଇ ତାହାକୁ ମୋହର ଲଗାଇ ମୋହର ଲଗାଗଲା । ଅଫିମ ଏବଂ ତାହାର ନମୁନା ଥିବା ଉଭୟ ପୁଡିଆକୁ ଜବତ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଜବତ କରାଗଲା ।

ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଇଟି ପୁଡିଆ କୁ ନେଇ କିଛି ତୋଶାମ ଥାନାର ଥାନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା। ଥାନା ଅଧିକାରୀ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରି ନମୁନା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଫିମ ଥିବା ଉଭୟ ପୁଡିଆ ଉପରେ ନିଜ “ଆର କେ ବି ” ମୋହର ଲଗାଇଲେ। ପରେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ‘ମଲଖାନା’ରେ ଜମା କରାଗଲା। ତାହାପରେ ଅଫିମର ନମୁନାକୁ ରସାୟନିକ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପଠାଗଲା ଏବଂ ବିବରଣୀ ମିଳିବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଗଲା।

ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜକୁ ଦୋଷଖିଲାସ ବୋଲି ଦାବି କଲେ। ଅଭିଯୋଗପତ୍ରର ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଗଲା। ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କଲେ ଯେ ସେ ଭୁଲଭାବରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଜଡିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଅତିରିକ୍ତ

ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପିତ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ।

ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ନିଶା ଔଷଧ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କ କୌଣସି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ସଫଳତାର କୁ ନେଇ କିଛି ପ୍ରମାଣ କରିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାଖଲରୁ 2 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓ 250 ଗ୍ରାମ ଅଫିମ ଜବତ ହୋଇଥିଲା। ଉତ୍ତରଦାତା ବିଦ୍ଵାନ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନମୁନା ଥିବା ପୁଡ଼ିଆ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହରକୁ ନେଇ ହେରଫେର କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀଲାସ କଲେ ଯେ ନମୁନା ଥିବା ପୁଡ଼ିଆ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହରକୁ ନେଇ କିଛି ହେରଫେର ହୋଇଥିବା ପରି ଲାଗୁଛି। ବିବାଦିତ ରାୟରେ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ଅମର ସିଂହ ନମୁନା ନେଇ ତାହାରେ ନିଜ ‘ଏ ଏସ’ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ପୁଡ଼ିଆକୁ ଥାନା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ‘ଆର କେ ବି’ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ। ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରି ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ ।

ଏହାର ଆଧାରରେ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଯଦି ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ପୁଡ଼ିଆ ଖୋଲିଥିବେ ଏବଂ ପରେ ସେଥିରେ

ନିଜ ‘ଆର କେ ବି’ ମୋହର ଲଗାଇଥିବେ। ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୁଡିଆ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ‘ଏ ଏସ’ ମୋହର ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଏହି ଆଧାରରେ ସେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ ଯେ ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି ହେଉଥିବାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭାବନାକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ। ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣ କରିଯାଇଛି ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜେ.ପି. ଧଣ୍ଡା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବିଶାଳ ମାଲିକଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ। ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ଵାନ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦେଲେ ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା ଅଫିମ ନମୁନା ଥିବା ପୁଡିଆ ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି କୌଣସି ହେଉଥିବାର ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ। ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ। ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4 ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଅଫିମରୁ ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ। ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଥିଲେ —

“ନମୁନା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଫିମକୁ ‘ଏ ଏସ’ ମୋହର ଦ୍ଵାରା ସିଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା। ମୋହର ବ୍ୟବହାର ପରେ ତାହାକୁ ବଦନ ସିଂହଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନମୁନା ଓ ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଇ ଏକ୍ସ. ପି ଏଚ ମେମୋ ଦ୍ଵାରା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଏବଂ ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ବଦନ ସିଂହ ସାକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲୁ। ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀ ଇ ଏକ୍ସ. ପି1, ନମୁନା ଇ ଏକ୍ସ. ପି2 ଏବଂ ‘ଥେଲାଇସ୍’ ଇ ଏକ୍ସ. ପି3 ଅଟେ। ତାପରେ ପୋଲିସ ଦଳ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀ କୁ ନେଇ କିଛି ତୋଶାମ ଥାନାର ଥାନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଇଥିଲା। ଥାନା ଅଧିକାରୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀ ଓ

ନମୁନାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ। ସେ ନମୁନା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଫିମ ଉପରେ ନିଜ ‘ଆର କେ ବି’ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ।” ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4 କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଏହା କହିନଥିଲେ ଯେ ନମୁନା ପୁଡିଆ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାରେ ପୁନର୍ବାର ନୂତନ ‘ଏ ଏସ’ ମୋହର ଲଗାଯାଇଥିଲା।

ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମେଶ୍ୱର କୁମାର, ଯିଏ ସେହି ସମୟରେ ଥାନା ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଥିଲେ : “ମୁଁ ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ଅମର ସିଂହ, ସାକ୍ଷୀମାନେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲି । ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀ ‘ଏ ଏସ’ ମୋହର ଦ୍ୱାରା ମୁଦ ହୋଇଥିବା ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ସେହି ମୋହର ନମୁନା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ମାମଲା ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ନମୁନାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ନମୁନା ଉପରେ ନିଜ ‘ଆର କେ ବି’ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲି।” ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1ଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ଯେ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଲଗାଇଥିବା ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି କୌଣସି ହେଉଥିବା ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ। ବାସ୍ତବରେ, ମୋହର କୁ ନେଇ କିଛି ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜେରା ହୋଇନଥିଲା। ସେ କେବଳ ଏତିକି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ ଓ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ନମୁନା ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଫିମ ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲଗାଇଥିଲେ।

ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ଏବଂ ପି-ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଆମେ ତାହାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିପାରୁନାହୁଁ ଏବଂ ଏହା କ୍ଷଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ନମୁନା ପୁଡିଆ ଉପରେ

ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳିଥିଲା। ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିନଥିଲେ।

ଆମ ମତାନୁସାରେ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ସଫଳତାର କୁ ନେଇ କିଛି ପ୍ରମାଣ କରିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରୁ 2 କିଲୋଗ୍ରାମ ଓ 250 ଗ୍ରାମ ଅଫିମ ଜବତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ନଥିଲା। ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଲଗାଯାଇଥିବା ମୋହରକୁ ନେଇ କିଛି ହେଉପରେ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିର କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ତାହାର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ସାକ୍ଷ୍ୟର କ୍ଷଷ୍ଟ ଭୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ଦୋଷମୁକ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଓଲଟାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ।

ଏହିପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିବାଦିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରୁଛୁ ଏବଂ ଭିତ୍ତୀନୀର ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଓ ଦଣ୍ଡକୁ ବଜାୟ ରଖୁଛୁ।

ଏନ୍.ଜେ.

ଆବେଦନ ମଞ୍ଜୁର।

ଅସ୍ଥୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟମ୍ନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ବିଡିଲ୍ ନାୟକ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।